

opusdei.org

Nikoli člověk, ale jedině Bůh zachraňuje

Papež František při pravidelné
středeční katechezi nás vyzval,
abychom uvažovali, jak
důvěřujeme Bohu, a jako
příklad a vzor nám dal Pannu
Marii.

22.01.2025

Dobrý den, drazí bratři a sestry!

Dnes pokračujeme v katechezích
jubilejního cyklu o Ježíši Kristu, naší
naději.

Na začátku svého evangelia Lukáš ukazuje účinky proměňující moci Božího slova, které přichází nejen do síní chrámu, ale také do chudého domu mladé ženy Marie, která po zasnoubení s Josefem nadále žije ve své původní rodině.

Posel velikých Božích zvěstí, Gabriel, který svým jménem oslavuje Boží moc, je po Jeruzalémě poslán do vísky, o níž se hebrejská Bible nikdy nezmiňuje: do Nazareta. V té době to byla malá vesnice v Galileji na okraji Izraele, hraniční oblast s pohany a jejich poskvrnou.

Právě tam anděl přináší poselství zcela neslýchané formy a obsahu, a to natolik, že Mariino srdce je otřeseno, znepokojeno. Místo klasického pozdravu „pokoj tobě“ Gabriel oslovuje Pannu Marii výzvou „vesel se!“, „raduj se!“, pobídkou, která je milá dějinám spásy, protože ji používají proroci, když ohlašují

příchod Mesiáše (srov. Sof 3,14; Jl 2,21-23; Zach 9,9). Je to výzva k radosti, kterou Bůh adresuje svému lidu, když končí vyhnanství a Hospodin dává pocítit svou živou a činnou přítomnost.

Bůh navíc Marii nazývá jménem lásky, které biblické dějiny neznají: *kecharitoméne*, což znamená „naplněná božskou milostí“. Maria je plná Boží milosti. Toto jméno říká, že Boží láska již dávno přebývala a stále přebývá v Mariině srdci. Vypovídá o tom, jak je „graciézní“, a především o tom, jak ji Boží milost vnitřně vycizelovala a učinila z ní své mistrovské dílo: milostiplnou.

Tento láskyplný přídomek, který Bůh dává pouze Marii, je hned doprovázen ujištěním: „Neboj se!“, „Neboj se!“, vždy nám Boží přítomnost dává tuto milost nezaleknout se, a tak i Marii říká: „Neboj se!“. „Neboj se!“ říká Bůh v

dějinách Abrahamovi, Izákovi, Mojžíšovi: „Neboj se!“ (srov. Gn 15,1; 26,24; Dt 31,8;). A říká to i nám: „Neboj se, jdi vpřed. Neboj se!“ „Otče, já se bojím...“; „A co děláte, když...“; „Promiňte, otče, řeknu vám pravdu: chodím k věstkyni...“; „Chodíte k věstkyni?“; „Ach ano: nechávám si číst z ruky...“. Prosím, nebojte se! Nebojte se! Nebojte se! To je přece krásné. „Jsem tvůj společník na cestách“: praví Bůh Marii. Všemohoucí“, Bůh „nemožného“ (Lk 1,37) je s Marií, je s ní a vedle ní, je jejím společníkem, jejím hlavním spojencem, věčným „já-s tebou“ (srov. Gn 28,15; Ex 3,12; Žid 6,12).

Poté Gabriel oznamuje Panně své poslání a vyvolává v jejím srdci ozvěnu četných biblických pasáží, které odkazují na královský a mesiášský charakter dítěte, jež se jí má narodit, a na to, že toto dítě bude představeno jako naplnění dávných

prorocství. Slovo shůry povolává Marii, aby se stala matkou Mesiáše, onoho dlouho očekávaného davidovského Mesiáše. Ona je matkou Mesiáše. On bude králem nikoliv lidským, tělesným způsobem, ale božským, duchovním způsobem. Jeho jméno bude „Ježíš“, což znamená „Bůh spasí“ (srov. Lk 1,31; Mt 1,21), což všem a navždy připomene, že nikoli člověk, ale jedině Bůh zachraňuje. Ježíš je ten, kdo naplňuje tato slova proroka Izaiáše: „Nebyl to posel, nebyl to anděl, ale on sám je vysvobodil; ve své lásce, v útrpnosti“ (Iz 63,9).

Toto mateřství otrásá Marii od základů. A jako inteligentní žena, kterou je, tedy schopná číst uvnitř událostí (srov. Lk 2,19.51), se snaží pochopit, rozeznat, co se jí děje. Maria nehledá vně, ale uvnitř, protože, jak učí svatý Augustin, „*in interiore homine habitat veritas*“ (De vera religione 39,72). A tam, v hloubi

svého otevřeného, vnímavého srdce, slyší pozvání k důvěře Bohu, který pro ni připravil zvláštní „Letnice“. Stejně jako na počátku stvoření (srov. Gn 1,2) chce Bůh Marii „zastřít“ svým Duchem, silou schopnou otevřít to, co je uzavřené, aniž by to porušil, aniž by se dotkl lidské svobody; chce ji zahalit „oblakem“ své přítomnosti (srov. 1 Kor 10,1-2), aby Syn žil v ní a ona v něm.

A Maria se rozzáří důvěrou: je „lampou s mnoha světly“, jak říká Teofan ve svém Kánonu o zvěstování. Odevzdává se, poslouchá, dává prostor: je „svatební komnatou stvořenou Bohem“ (tamtéž). Maria přijímá Slovo ve svém vlastním těle, a tak se vrhá do největšího poslání, jaké kdy bylo svěřeno ženě, lidskému tvorů. Dává se do služeb: je plná všeho, nikoliv jako otrokyně, ale jako spolupracovnice Boha Otce, plná důstojnosti a autority, aby, jak to učiní v Káně, spravovala dary

božského pokladu, aby z něj mnozí mohli čerpat plnými rukama.

Sestry a bratři, učme se od Marie, Spasitelovy a naší Matky, abychom uměli otevřít sluch božskému Slovu, přijímat ho a opatrovat, aby proměnilo naše srdce ve stánky jeho přítomnosti, v pohostinné domovy, kde by vzrůstala naděje. Děkuji vám!

RadioVaticana.cz / Rome
Reports

Libreria Editrice Vaticana /
Rome Reports

.....

pdf | dokument generován automaticky
z <https://opusdei.org/cs-cz/article/nikoli-clovek-ale-jedine-buh-zachranuje/>
(21.03.2026)